

STEENWIJK, den 10 Februarij.

Onder de onderscheidene reddingsmiddelen, welken het der goede Voorzienigheid behaagde in het midden te stellen, ter behoeding van menschen, dient het volgende merkwaardige, dankbaar gemeld te worden, als plaats gehad hebbende in die lange nare oogenblikken tussehen den 4 en 5 dezer.

Het was namelijk, op dien geduchten tijd, dat zich de beurtschipper van Steenwijk op Amsterdam, met name *Hendrik ten Heuvel*, op het eind van het Steenwijkerdiep met zijn schip bevond; — zijne oogen met kunnende sluiten voor de schrikkelijke tooneelen van ramp en verwoesting; besloot hij al dadelijk, om met zijne bedienden of knechts alles in het werk te stellen wat eenigzins mogelijk was, om hulp en redding daar te stellen. En, het is hem en zijnen bedienden gelukt, in dien naren benaauwden nacht en den daarop volgenden dag, met alle inspanning van krachten, bijna honderd- en-vijftig menschen, benevens nog vele goederen te redden. Onder de geredden bevonden zich twee stokoude menschen, de een van 90, en de andere van ruim 84 jaren, benevens eene kramvrouw en zuigeling van zes dagen, alsmede negen menschen, welke slechts op eenen hooibelt kwamen aandrijven, en elk oogenblik gevaar stonden van verzwolgen te worden en in de diepte te verzinken. — Gemelde schipper heeft zich zoodanig gekwetst met opoffering van alle rust, gemak en behoeften voor zich zelve, dat de geredden geene woorden konden vinden om hunnen dank en hunne verplichting aan den dag te leggen, en bij hunne aankomst des zondags morgens te Steenwijk, vernieuwde zich dit tooneel van dankbaarheid; doch de edelmoedige schipper wees minzaam alles van de hand; integendeel, hij sprak troost toe, zoo veel hij kon, en bewees persoonlijk zijne deelneming met daden. Dankbaarheid zeker achtervolgt hem: want zonder deze tuschenkomst zouden weinige zielen, van dit groot getal gered zijn, en hun dierbaar leven behouden hebben.

Dat dit voorbeeld velen ter navolging aanspore en gewekke.